

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רכ"ה ע"א

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. וְכַבֵּד מִקְרִיב לֵיהּ לְגִבְיָהּ לֵב, דְּאִיהוּ סִיגְוֹרָא עָלֶיהּ, וְכָלָא קִשּׁוּרָא
כְּחָדָא בְּקוֹרְבָנָא.

תרגום לעברית

הַלֵּב שֶׁהוּא עֶקֶר בְּקִדְשָׁהּ, לוֹקַח וּמִקְרִיב לְמַחַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. הַלֵּב שְׂרוּי עַל שְׁתֵּי כְלִיּוֹת,
וְהֵם שְׁנֵי כְרוּבִים, נוֹתְנִים עֲצָה, וְהֵם רְחוּקִים קְרוּבִים, יְמִין וּשְׂמָאל, וְכֻלָּם נוֹטְלִים
וְאוֹכְלִים כָּל אֶחָד כְּרָאוּי, עַד שֶׁהַכֹּל נִקְשֶׁר כְּאַחַד. זִכְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה. זֶה נִקְרָב
לֵלֵב, רוּחַ נִשְׁפָּרָה, וְדוּי וְתַפְלָה. שְׁהָרִי וְדָאִי (קַהֲלַת יב) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
נִתְּנָה. וְהַכְּבֵד מִקְרִיב אוֹתוֹ לְגִבְיָהּ הַלֵּב, שֶׁהוּא סִיגְוֹר עָלָיו, וְהַכֹּל קִשּׁוּר אֶחָד בְּקִרְבָּן.

טקסט הזוהר

מִן כְּבֵד, נִפְקִין כָּל מְרָעִין, וְכָל מַכְתְּשִׁין, לְכָל שְׁיִיפֵי גּוֹפָא, וּבִיָּה שְׂרִיין. לֵב, אִיהוּ זְכִיָּה
מְכָלָא. מִנִּיָּה נִפְקִין כָּל טַב, וְכָל בְּרִיאוּתָא דְשְׁיִיפִין כְּלָהוּ, וְכָל תּוֹקְפָא, וְכָל חֲדוּה, וְכָל
שְׁלִימוֹ דְּאַצְטְרִיָּה לְכָל שְׁיִיפִין.

מהפכד יוצאים כל החלאים וכל המכות לכל איברי הגוף, ובו שרויים. הלב הוא זה מהפל, וממנו יוצא כל טוב, וכל פריאות האיברים כלם, וכל חזק, וכל חדוה, וכל השלמות שצריכים לכל האיברים.

טקסט הזהר

רעיא מהימנא אמר רעיא מהימנא, לית קרבנין, אלא לרחקא סטריין מסאבין, ולקרבא דרגין קדישין. ואתמר בחבורא קדמא, דלהון, (ערקין דכבדא, אלין אישים וכל אינון חיילין ואתמר) ערקין דכבדא אית מנהון רברבין, אית מנהון רברבין וזעירין, ומתפשטין מנהון לכמה סטריין. ואלין נטלין אברין ואמורין ופדריין דמתאכלין כל הלילה, דהא קרבן כל לא ליי.

תרגום לעברית

אמר רועה הנאמן, אין קרבנות אלא להרחיק צדדים טמאים ולקרב דרגות קדושות. ונאמר בחבור הראשון שלהם: (עורקיהכבד אלו אשים וכל אותם חילות, ונתבאר) עורקי הכבד, יש מהם גדולים, יש מהם גדולים וקטנים, ומתפשטים מהם לכמה צדדים. ואלו לוקחים איברים ואמורים ופדריים שמתאכלים כל הלילה, שהרי קרבן כלו לה'.

טקסט הזהר

אמר בוצינא קדישא, רעיא מהימנא, והלא אמרת לעיל דקרבנין דקודשא בריה הוא לאו אינון אלא לקרבא י' בה' ו' בה'. אלא, אף על גב דכל קרבנין צריכין לקרב קמיה, איהו פליג לכל משריין, מאכלין דקרבנין, לכל חד פדקא חזי ליה, לשכליים, מזוני דאורייתא, ומשתייא דיינא ומיא דאורייתא. לטבעיים, דאינון שדים דאינון כבני אדם, יהיב לון אלין מאכלין טבעיים, דנחית אשא דלהון, למיכל לון.

אמר מנורה הקדושה, רועה הנאמן, הלא אמרת לעיל שקרבות של הקדוש ברוך הוא אינם אלא לקרב י' לה', ו' לה'. אלא שאף על גב שכל הקרבות יש להקריב לפניו, הוא מחלק לכל המחנות מאכלי הקרבות, לכל אחד כראוי לו. לשכליים מזונות התורה, ומשתה היין ומים של התורה. לטבעיים, שהם שדים, שהם כבני אדם, נותן להם מאכלים טבעיים אלו, שיוירד אש שלהם לאכל אותם.

טקסט הזוהר

כמה דאוקמוה רבנן, אי זכו, הוה נחית כמו אריה דאשא למיכל קרבנין. ואי לא, הוה נחית תמן כמין כלבא דאשא. ואוף הכי כד מית בר נש, אי זכי, נחית בדמות אריה, לקבלא נפשיה. ואי לאו בדמות כלב, דאמר דוד עליה, (תהלים כב) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי.

תרגום לעברית

כמו שפרשוה רבותינו, אם זכו - הנה יורד כאריה של אש לאכל הקרבות, ואם לא - הנה יורד שם כמין כלב של אש. וגם כך כשמת אדם, אם זוכה - יורד בדמות אריה לקבל את הנפש, ואם לא - בדמות כלב, שאמר עליו דוד, (תהלים כב) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי.

טקסט הזוהר

ובגין לשיזבא קודשא בריך הוא גופיהון דישראל מנהון ונפשהון. מני, לקרב קרבנין דבעירן וגופן באתרייהו, לקיים (משלי כה) אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. אבל קודשא בריך הוא, לא נטיל אלא רעותא דלבא, ותבירו דייליה (דאיהו ישראל). הדא הוא דכתיב, (תהלים נא) זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. כגוונא דכלי חרס, דאתמר בהון נשברו נטהרו.

וכדי להציל הקדוש ברוך הוא את גופיהם של ישראל מהם ואת נפשותם, מנה להקריב קרפנות של בהמות וגופים במקומם, לקיים (משלי כה) אם רעב שנאף האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. אבל הקדוש ברוך הוא לא לוקח כי אם את רצון הלב ושברונו (שהוא ישראל). זהו שכתוב (תהלים נא) זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. כמו כלי חרס שנאמר בהם נשברו נטהרו.

טקסט הזהר

כהנא מוחא. לוי לבא. גופא ישראל. ואתמר בהון, כהנים בעבודתם, ולוים בדוכנם, וישראל במעמדם. ואי כבד בעי לקרבא לגבי דלבא, חלביה דאינון מסאבין, איהו לא נטיל. אלא שמנונו דחלב טהור. כגוונא דאית בגופא, חלב טהור וחלב טמא, דם צליל בלא פסולת, ודם עכור בפסולת. וערקין דלבא, חילין קדישין. וערקין דכבד, חילין מסאבין. אוף הכי אינון משריין דיצר הרע, ומשריין דיצר הטוב, אלין ממנן על ערקין דלבא, ואלין ממנן על ערקין דכבדא. אוף הכי תרי אומי, ישראל, ואומין דעלמא עובדי כוכבים ומזלות.

תרגום לעברית

כהן מח. לוי לב. ישראל גוף. ונאמר בהם, כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם. ואם צריך להקריב כבד ללב, חלבו של אותם טמאים, הוא לא לוקח. אלא שמנונו של חלב טהור. כמו שיש בגוף חלב טהור וחלב טמא, דם צלול בלי פסולת ודם עכור בפסולת. ועורקי הלב חילות קדושים, ועורקי הכבד חילות טמאים. גם כה הם מחנות היצר הרע ומחנות היצר הטוב. אלו ממנים על עורקי הלב, ואלו ממנים על עורקי הכבד. גם כה שתי אמות, ישראל ואמות העולם עובדי כוכבים ומזלות.

אמר ליה רעיא מהימנא, שפיר קא אמרת בכלא, אבל אפילו ישראל לא כלהו שוין, דאית בהון בני מלכות, מסטרא דמלכות קדישא, כלילא מעשר ספיראן, ומכל הוויין וכנויין. ואית מנהון עבדין, מסטרא דעבד, דאיהו (בראשית כד) עבדו זקן ביתו. ואית מנהון כבעירן, ואתמר בהון, (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. ואינון דדמיין לענא, קודשא בריה הוא מני לקרבא בעירן באתרייהו, לכפרא עלייהו. ואינון דדמיין למלאכין, קרבנין דלהון אינון עובדין טבין, דממנן עלייהו מלאכים, דמקריבין לקודשא בריה הוא באתרייהו.

תרגום לעברית

אמר לו רועה הנאמן, יפה אמרת בכל, אבל אפילו ישראל לא כלם שוים, שיש בהם בני מלכות מצד מלכות הקדושה, כלולה מעשר ספירות ומכל היות וכנויים. ויש מהם עבדים מצד של עבד, שהוא (בראשית כד) עבדו זקן ביתו. ויש מהם כבהמות, ונאמר בהם (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. ואותם שדומים לצאן, הקדוש ברוך הוא צוה להקריב בהמות במקומם לכפר עליהם. ואותם שדומים למלאכים, קרבנות שלהם הם מעשים טובים שממננים עליהם מלאכים שמקריבים לקדוש-ברוך-הוא במקומם.

טקסט הזוהר

ואינון דהוו בגין לידוד, הדא הוא דכתיב, (דברים יד) בגים אתם ליי אלהיכם. בחובין דלהון מתפרדי אתוון, ותקונא (ס'א דלהון הוא אורייתא), הוא דלהוי אורייתא דאיהו שם ידוד, לקרבא אתוון, י' בה', ו' בה', בקרבנא דלהון.

וְאוֹתָם שֶׁהָיוּ בָנִים לָהּ, זֶהוּ שִׁפְתּוֹב (דְּבָרִים י') בָּנִים אֲתָם לָהּ אֱלֹהֵיכֶם, בְּחֻטְאֵיהֶם מִתְפָּרְדוֹת הָאוֹתִיּוֹת, וְהִתְקוֹן (שִׁלְהֶם הוּא הַתּוֹרָה) הוּא שֶׁתְּהִיָּה תּוֹרָה, שֶׁהוּא שֵׁם יְהוָה, לְקָרֵב אֶת הָאוֹתִיּוֹת, י' בָּהּ, ו' בָּהּ, בְּקִרְבָּנוּתֵיהֶם.

טקסט הזהיר

הָרִי בְּכָל קִרְבָּנִין, בֵּין דְּבַעֲרֵי, בֵּין דְּמִלְאָכִין דְּמִמָּנָן עַל פְּקוּדֵין, בֵּין בְּמִלְכוּתָא, בֵּין בְּשִׁמְיָהּ. כָּלָא צָרִיךְ לְקָרֵב לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דְּאוֹרִייתָא דִּילִיָּה) בְּאַתְנוֹן קִדְיָשִׁין. וְאִיהוּ רָכִיב בְּאַרְבַּע חֲיִין דְּמִלְאָכִים. וְאִיהוּ רָכִיב בְּאַרְבַּע יְסוּדֵין, דְּמִנְהוֹן אֲתִבְרִיאוֹ אַרְבַּע חֲיִין טְבַעֲיִים. וְאִיהוּ הוּא דְּמִקְרֵב מִיָּא בְּאַשָּׁא, וְרוּחָא בְּעַפְרָא. הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב, (אִיּוֹב כה) עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. וְאוֹף הֵכִי הוּא מִקְרֵב מִיכָּאֵל דְּאִיהוּ מִים שְׁכָלִים, עִם גְּבִרְיָאֵל. דְּהוּא אֵשׁ שְׁכָלִי. וְאִיהוּ מִקְרֵב אוֹרִיָּאֵל, דְּאִיהוּ אֲוִיר. דְּהִינּוּ רוּחַ שְׁכָלִי. עִם רְפָאֵל, דְּאִיהוּ אֶפֶר, דְּהִינּוּ עֶפֶר שְׁכָלִית. דְּמִיד דְּאֶסְתָּלֵק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִבִּינְיָהוּ, לִית בְּהוֹן חֵילָא.

תרגום לעברית

הָרִי בְּכָל הַקִּרְבָּנוֹת - בֵּין שֶׁל בְּהֵמוֹת, בֵּין שֶׁל מִלְאָכִים שֶׁמִּמָּנִים עַל מִצְוֹת, בֵּין בְּמִלְכוּת, בֵּין בְּשִׁמוֹ - הַכֹּל צָרִיךְ לְהִקְרִיב לְקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שִׁתּוֹרָתוֹ) בְּאוֹתִיּוֹת קֹדֶשׁוֹת, וְהוּא רוֹכֵב בְּאַרְבַּע חֲיֹת שֶׁל הַמִּלְאָכִים, וְהוּא רוֹכֵב בְּאַרְבַּע יְסוּדוֹת, שֶׁמֶהֶם נִבְרָאוּ אַרְבַּע חֲיֹת טְבַעֲיֹת. וְהוּא הוּא שֶׁמִּקְרֵב מִים לָאֵשׁ, וְרוּחַ לְעֶפֶר. זֶהוּ שִׁפְתּוֹב (אִיּוֹב כח) עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. וְגַם כֹּךְ הוּא מִקְרֵב אֶת מִיכָאֵל, שֶׁהוּא מִים שְׁכָלִים, עִם גְּבִרְיָאֵל, שֶׁהוּא אֵשׁ שְׁכָלִי. וְהוּא מִקְרֵב אֶת אוֹרִיָּאֵל, שֶׁהוּא אֲוִיר, שֶׁהִנּוּ רוּחַ שְׁכָלִי, עִם רְפָאֵל, שֶׁהוּא אֶפֶר, שֶׁהִנּוּ עֶפֶר שְׁכָלִית. שֶׁמִּיד שֶׁמִּסְתָּלֵק הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבִּינְיָהֶם, אֵין בָּהֶם כֹּחַ.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב בְּכָל קְרִבְנִין לִידָן'ד, וְאִיךְ אִמְרָנָא דְאִית פְּרוּדָא בְּאַתְוֹן. אֶלָּא הָא אֶתְמַר, בְּדִרְגִין דְּאֶתְבְּרִיאוּ וְאֶתְקַרִיאוּ בְּשִׁמְיָה. וְלֹא דְאִינוּן אִיהוּ מִמֶּשׁ. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה מג) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוּדִי בִּרְאֵתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו. דְּאִית אֶתְוֹן דִּידָן'ד בְּאַצִּילוּת, דְּלִית בְּהוֹן פְּרוּדָא וְהַפְסָקָה, דְּאִינוּן כְּמַבּוּעִין לְגַבִּיּהוּ, דְּאֶשְׁקִיז לְאִילָנִין. וּבְגִין אֵלִין דְּאֶתְבְּרִיאוּ, אֲדַמְיִין י' לְרִישָׁא, ו' לְגוּפָא, ה' ה' לְעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹן.

תרגום לעברית

וְאִם תֵּאמַר, הֲרִי כְּתוּב בְּכָל הַקְּרִבְנוֹת לִיהוֹ'ה, וְאִיךְ אִמְרָנוּ שְׂיֵשׁ פְּרוּד בְּאוֹתִיּוֹת? אֶלָּא זֶה נֶאֱמַר בְּדִרְגוֹת שְׁנִבְרָאוּ וְנִקְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ, וְלֹא שֶׁהֵם הוּא מִמֶּשׁ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה מג) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוּדִי בִּרְאֵתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו. שְׂיֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל יְהוֹ'ה בְּאַצִּילוּת, שְׂאִין בְּהוֹן פְּרוּד וְהַפְסָקָה, שֶׁהוּן כְּמוֹ מַבּוּעִין אֲלֵיהֶם שְׁמִשְׁקִים אֶת הָאִילָנוֹת. וּמִשּׁוֹם אֵלֶּה שְׁנִבְרָאוּ מִתְדַמִּים י' לְרֹאשׁ, ו' לְגוּף, ה' ה' לְעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת.

טקסט הזוהר

אֲבָל עֲלוֹת הָעֲלוֹת עַל כָּלָא, דְּאֶתְקַרִי יְדָן'ד, אֶתְמַר בֵּיה, (ישעיה מ) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאֲשׁוּהָ יֵאמַר קְדוּשׁ. (ישעיה מ) וְאֵל מִי תְדַמְיוֹן אֵל וּמָה דְמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ. (מלאכי ג) אֲנִי יְיָ לֹא שְׁנִיתִי. לֹא מָטִי בֵּיה חוֹבִין לְאַפְרָשָׁא אֶתְוִי, י' מַה', ו' מַה', דְּלִית בֵּיה פְּרוּדָא. וְעֲלִיהָ אֶתְמַר, (תהלים ה) לֹא יִגּוֹרֶךְ רָע. אִיהוּ שְׁלִיט עַל כָּלָא, וְלִית מֶאֵן דְּשְׁלִיט בֵּיה. אִיהוּ תְּפִיס בְּכָלָא, וְלִית מֶאֵן דְּתְּפִיס בֵּיה. וְאִיהוּ לֹא אֶתְקַרִי יְדָן'ד, וּבְכָל שְׁמָהּ, אֶלָּא בְּאַתְפְּשֻׁטוֹת נְהוּרִיָּה עֲלִיָּהוּ. וְכֵד אֶסְתְּלִיק מִנִּיָּהוּ, לִית לִיה מְגִרְמִיָּה שֶׁם כָּלִל מִנְהוֹן. (קהלת ז) עֲמוּק עֲמוּק מִי יִמָּצְאוּ.

אָבֵל עַלֹת הָעֹלֹת עַל הַכֹּל, שְׁנֵקְרָא יְהוָה, נֶאֱמַר בּוֹ (שם מ) וְאֵל מִי תִדְמִינִי וְאֶשׁוּה יֹאמֶר קְדוֹשׁ. (שם) וְאֵל מִי תִדְמִינִי אֵל וּמָה דְמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ. (מלאכי ג) אֲנִי ה' לֹא שְׁנִיתִי. לֹא מִגִּיעַ אֵלָיו חֲטָאִים לְהַפְרִיד אוֹתֵינוּ - י' מָה, ו' מָה. שְׁאִין בָּהֶם פָּרוּד. וְעָלִיו נֶאֱמַר (תהלים ה) לֹא יִגְרֶה רָע. הוּא שׁוֹלֵט עַל הַכֹּל, וְאִין מִי שְׁשׁוֹלֵט בּוֹ. הוּא תוֹפֵס אֶת הַכֹּל, וְאִין מִי שְׁתוֹפֵס בּוֹ. וְהוּא לֹא נִקְרָא יְהוָה, וּבְכָל הַשְּׁמוֹת, אֵלָא בְּהַתְּפַשְּׁטוֹת אוֹרוֹ עָלֵיהֶם. וּכְשֶׁמִּסְתַּלֵּק מֵהֶם, אִין לוֹ מַעֲצָמוֹ שֵׁם כָּלֵל מֵהֶם. עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמָּצְאוּ.

טקסט הזהר

לִית נְהוֹרָא יָכִיל לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, דְּלֹא אֶתְחַשְׁכֶּת. אֶפִּילוּ כְּתֵר עָלִיוֹן, דְּאִיהוּ נְהוֹרִיָּה תִקְיָה עַל כָּל דְּרָגִין, וְעַל כָּל חִילֵי שְׁמַיָּא, עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, אֶתְמַר עָלֵיהּ, (תהלים יח) יֵשֶׁת חֲשֶׁךְ סִתְרוֹ. וְעַל חֲכָמָה וּבִינָה, (תהלים צז) עֲנֵן וְעָרַפֶּל סִבִּיבֵיו. כָּל שְׁכֵן שְׁאָר סְפִירָאן. כָּל שְׁכֵן חַיּוֹן. כָּל שְׁכֵן יְסוּדִין, דְּאִינוּן מֵתִים. אִיהוּ סוֹבֵב עַל כָּל עֲלָמִין, וְלִית סוֹבֵב לוֹן לְכָל סִטְרָא, עֵילָא וְתַתָּא, וְלֹאֲרַבַּע סִטְרִין, בַּר מְנִיָּה. וְלִית מֵאן דְּנִפְיֵק מִרְשׁוּתֵיהּ לְבַר. אִיהוּ מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין. וְלִית (ס' א' אלהא וכו' לון בר מיניה) אוֹחְרָא מְמַלָּא לוֹן.

תרגום לעברית

אִין אוֹר יָכוֹל לְהַסְתַּכְּלָא בּוֹ, שְׁלֹא נְחַשְׁךְ. אֶפִּילוּ כְּתֵר עָלִיוֹן, שְׁאוּרוֹ חֲזָק עַל כָּל הַדְּרָגוֹת וְעַל כָּל חִילוֹת הַשְּׁמַיִם, עָלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים, נֶאֱמַר עָלִיו (שם יח) יֵשֶׁת חֲשֶׁךְ סִתְרוֹ. וְעַל חֲכָמָה וּבִינָה - (שם צג) עֲנֵן וְעָרַפֶּל סִבִּיבֵיו. כָּל שְׁכֵן שְׁאָר הַסְּפִירוֹת, כָּל שְׁכֵן הַחַיּוֹת, כָּל שְׁכֵן יְסוּדוֹת, שְׁהֶם מֵתִים. הוּא סוֹבֵב עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאִין סוֹבֵב אוֹתָם לְכָל צַד, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה וְלֹאֲרַבַּע צְדָדִים, פֶּרֶט לוֹ. וְאִין מִי שְׁיוֹצֵא מִרְשׁוֹתוֹ הַחוּצָה. הוּא מְמַלָּא כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאִין (אלוה וכו' להם חוץ ממנו) אַחֵר שְׁמַמְלָא אוֹתָם.

אִיהוּ מַחֲיָה לֹוֹן וְלִית עֲלֵיהּ אֱלֹהָא אַחְרָא, לְמִיּהָב לִיה חַיִּין. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (נחמיה ט) וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת כּוֹלָם. וּבְגִינִיה אָמַר דְּנִיָּאל, (דניאל ד) וְכָל דְּאָרִי אַרְעָא כָּלָא חֲשִׁיבִין וּכְמַצְבִּייה עֶבֶד בְּחִיל שְׁמִיָּא. אִיהוּ מְקַשֵּׁר וּמַיְחֵד זִינָא לְזִינִיה, עִילָא וְתַתָּא. וְלִית קוֹרְבָא לְהוּ בְּד' יְסוּדִין, אֱלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּד אִיהוּ בִּינִייהוּ.

תרגום לעברית

הוא מחיה אותם, ואין אלוה אחר עליו לתת לו חיים. זהו שכתוב (נחמיה ט) ואתה מחיה את כלם. ובגיניה אמר דניאל, (דניאל ד) וכל דירי הארץ כאינם חשויים, וכרצונו עושה בחיל השמים. הוא מקשר ומיחד מין למינו, למעלה ולמטה, ואין קרבה להם בארבעה יסודות, רק הקדוש ברוך הוא כשהוא ביניהם.

טקסט הזוהר

מִיד דְּחָבוּ, אֵלִין דְּאַתְקִרְיָאוּ בְּנִים אַתָּם לִידּוֹד אֱלֹקִיכֶם, אֲסִתְלַק מִן אַתְוֹן, אֲשִׁתְּאָרוּ בְּפִרוּדָא. וּמַאי תְּקוּנִיה, לְקִרְבָּא אַתְוֹן בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, 'י' בָּה', 'ו' בָּה'. אוּף הָכִי אֵינֹון עֶבְדִּין דִּילִיה, מְסִטְרָא דְחִיּוֹן. בְּחוּבִין דְּלֵהוֹן גְּרָמוּ לִיה, לְאַסְתְּלָקָא מְנַהוֹן. מַאי תְּקַנְתָּא דְּלֵהוֹן. לְנַחֲתָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהּ, לְקִרְבָּא לֹוֹן. אוּף הָכִי אֵינֹון דִּהוּוּ מֵאַרְבַּע יְסוּדִין, דְּאֵינֹון עֲאָנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּגִרְמוּ לְסִלְקָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִינֵיהּ. מַאי תְּקַנְתָּא. לְקִרְבָּא לֹוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

מיד שחטאו, אלו שנקראו בנים אתם לה' אלהיכם, הסתלק מן האותיות, ונשארו בפרוד. ומה תקונו? לקרב אותיות בקדוש- ברוך-הוא - 'י' בָּה', 'ו' בָּה'. גם כָּהֵם עבדים שלו מצד החיות, בחטאייהם גרמו לו להסתלק מהם. מה תקנתם? להוריד את

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם לְקֶרֶב אוֹתָם. גַּם כִּךָ אֵלּוּ שֶׁהָיוּ מֵאַרְבָּעָה יְסוּדוֹת, שֶׁהֵם צֵאֲנוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁגָּרְמוּ לְסַלֵּק אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵהֶם, מָה הַתְקַנָּה? לְקֶרֶב לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזוהר

וּבִגְיִן דָּא בְּכֻלָּהּ מְנִי, קֶרְבֵּן לִידּוּד, אֶת קֶרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאַשִּׁי. אוּף אֶת הַכֶּכֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבִקָּר וְאֶת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים. וְכַתִּיב (וּלְקַחַת) (וַיִּקְרָא ה') שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה, כֹּל זֵינָא אֲזִיל לְזִינְיָה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקַרֵּב כֹּלָא בְּאַתְרֵי דָּא, אִיהוּ עֲלִית עַל כֹּלָּא, דְּלִית אֱלֹהָא בְּרַ מְנִיָּה. וְלִית מֵאֵן דִּיכִיל לְקַרְבָּא חִילִין, בְּרַ מְנִיָּה.

תרגום לעברית

וְלֹכ בְּכָלֶם צוּה: קֶרְבֵּן לַח', אֶת קֶרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאַשִּׁי. גַּם, אֶת הַכֶּכֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבִקָּר וְאֶת הַכֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים. וְכַתוּב (וּלְקַחַת) שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה. כֹּל מִין הוֹלֵךְ לְמִינוֹ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַרֵּב הַכֹּל בְּמָקוֹם זֶה, הוּא עֲלִית הַכֹּל, שְׂאִין אֱלֹהִי פֶרֶט לוֹ, וְאִין מִי שֶׁיִּכּוֹל לְקַרֵּב חִילוֹת פֶּרֶט לוֹ.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רכ"ה ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

אֲבָל חִילִין דְּאוּמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, אֵינּוּן מְסֻטְרָא דְּפִרוּדָּא. וְוִי לְמֵאֵן דְּגֵרִים בְּחוּבּוֹי, לְאַעֲלָא אֲתוּוֹן וְחִיּוֹן וִיסוּדִין. דְּמִיד אֲסִתְלַק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִיִּשְׂרָאֵל. וְיִיעֲלוֹן אוּמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת בִּינְיָיָהוּ. לִית לוֹן קֶרִיבוֹת בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלִית קוּרְבָּנִין בְּחוּצָה לְאַרְצָא. וּבִגְיִן דָּא אוּקְמוּהָ רַבְּנֵן, הִדָּר בְּחוּצָה לְאַרְצָא דּוּמָה כְּמִי שְׂאִין לוֹ אֱלֹהִי. בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּאָמַר מֶלֶךְ אֱלִין, נְחִתּוּ כֹּל אֲתוּוֹן קוּדְשִׁין, וְחִיּוֹן קוּדְשִׁין, וְד' יְסוּדִין, לְגַבִּיָּה, וּבְרִיכוֹ לִיָּה וְאָמְרוּ, עַל יְדֵה רַעֲיָא מְהִימָנָא, נְחִית עַלְוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִתְקַרְבִּין זֵינָא

אֲבָל חֵילוֹת אֲמוֹת עֹבְדֵי עֹבְדֵי כֹכָבִים וּמַזְלוֹת, הֵם מַצֵּד הַפְּרוֹד. אוֹי לְמִי שְׁגוֹרִם
בְּחַטָּאֵיו לְהַעֲלוֹת אוֹתִיּוֹת וְחִיּוֹת וְיִסּוּדוֹת, שְׁמִידָה מִסְתַּלֵּק הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיִּשְׂרָאֵל,
וַיִּכְנָסוּ בֵּינֵיהֶם אֲמוֹת עֹבְדֵי עֲבוֹדַת כֹּכָבִים וּמַזְלוֹת, שָׁאִין לָהֶם קִרְבָּה לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שָׁאִין קִרְבָּנוֹת בְּחוּץ לָאָרֶץ. וְלָכֵן פָּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, הִדָּר בְּחוּצָה לָאָרֶץ דּוֹמָה כְּמִי
שָׁאִין לוֹ אֱלֹהִים. בָּאוּתוֹ זְמַן שְׁאֶמַר דְּבָרִים הַלְלוּ, יִרְדּוּ כָּל הָאוֹתִיּוֹת הַקָּדוֹשׁוֹת וְחִיּוֹת
קָדוֹשׁוֹת וְאַרְבָּעָה יִסּוּדוֹת אֵלָיו, וּבִרְכוּ אוֹתוֹ וְאָמְרוּ: עַל יָדְךָ, רוּעָה הַנֶּאֱמָן, יִרְדַּע עָלֵינוּ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְקַרְבִּים מִיָּן לְמִיָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַרְבָּעָה
יִסּוּדוֹת. כָּעֵת הַתְּפִלָּה הַכֹּל עַל בְּרִיּוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.